

Kedves Testvérek!

Az idei Trófea Fesztivál Szent Hubertusz szentmiséjén elmélkedésünk során úgy gondolom nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy épp egy esztendeje jelent meg **Ferenc pápa Laudato si** kezdetű enciklikája, amelyben a teremtett világ, a minket körülvevő természet védelmére, megőrzésére vonatkozó felelősségre figyelmeztet bennünket. Ferenc pápa e levelében nem csak a hívőkhöz szól, hanem minden jóakarátú emberhez, ő így a mai ünnepeken nekünk is alkalmat kínál arra, hogy gondolatai kapcsán a téma súlyát átérezve elgondolkodjunk közös felelősségünk, feladatunkról.

Laudato si! - a pápa Assisi Szent Ferenc Naphimnuszával kezdi levelét. Szent Ferenc gyönyörű himnusza nem csupán kiemelkedő világirodalmi kincs, hanem mélyen elgondolkodtató üzenet is, amely arra emlékeztet bennünket, hogy közös otthonunk a föld olyan, mint egy nővér, akivel osztozunk a létben és ugyanakkor olyan is, mint egy anya, aki szeretet karjába zár minket.

Ez a nővér kiált amiatt a kár miatt, amelyet az Isten által beléje helyezett javak feleltelen használatával és a velük való visszaéléssel okozunk neki. Abban a hiszemben, hogy birtokosai és urai vagyunk, és fel vagyunk hatalmazva arra, hogy kizsákmányoljuk. Ő fogalmaz a Szentatyán, aki megismételve elnök felhívását, **globális ökológiai megtérésre hív** bennünket, mert a természettel való visszaélés vétké magára az emberre száll vissza. Közös otthonunk megvédésének sürgető kihívása magába foglalja az egész emberi család összefogásának szükségességét **a fenntartható és átfogó fejl. és lehet ségeinek** keresésében. Új, egyetemes szolidaritásra van tehát szükség, mindenki tehetségére és részvételére!

Úgy gondolom, hogy ezek a szavak termékeny talajra, pozitív fogadtatásra találnak éppen ma, itt, azok körében, **akik erdő és vadgazdálkodással foglalkoznak**. Akik nem pusztán becsületesen és odaadással, hivatásnak tekintve végzik a munkát, de felelősségteljesen is egyben. Saját szakterületük nyelvén szólva: **a tartamos erdő - és vadgazdálkodás távlatokban gondolkodó megvalósításával** járulnak hozzá a területen a fenntartható fejlődéshez. Teszik ezt elkötelezetten, a természet, az erdő és a vadállomány gondoskodó szeretetével. Legyenek bár hívők, vagy nem hívők, mégis azzal a tudattal, hogy szabad, de felelős lényekként mindannyian része vagyunk a világnak; Istentől kapott küldetésünk, hogy kifejlesszük képességeinket, éljünk a természet adta lehetőségekkel, de mindeközben **meg is rizzük** azt!

Ha felismerjük a természet értékét és törékenységét, valamint a képességeket, amelyeket a Teremtő adott nekünk, ez lehet tényleg teszi, hogy felhagyjunk a korlátlan anyagi fejlődés modern mítoszával. A törékeny világ, benne egy emberi lényvel, akire Isten rábízta a róla való gondoskodást, arra hívja értelmünket, hogy ismerjük fel, hogyan kellene irányítanunk, gyakorolnunk és korlátoznunk hatalmunkat - fogalmaz Ferenc pápa.

A sajátosan keresztény üzenet azt a tanítást kínálja fel mindazoknak, akik elkötelezetten dolgoznak természeti környezetünk, a világ sokszínűségének és a biológiai sokféleségnek a megőrzéséért, amit Szent Ferenc így fogalmazott meg: **a természet ragyogó könyve, amelyen keresztül Isten szól hozzánk**, szépségéből és jóságából tükröz vissza nekünk valamit. Valóban, mi hívők keresztényekként **a természetet teremtésként szemléljük**, és ez, amint a Szentatyán fogalmaz, többet, mélyebbet jelent a természet kifejezésénél. Mert a teremtés Isten szeretetével utal, amelyben minden teremtménynek értéke és értelme van. A minket körülvevő világ több mint természet: teremtés, vagyis AJÁNDÉK! A szeretet Isten ajándéka!

Azt kívánom és azért imádkozom, hogy Isten adjon mindnyájunknak jó szándékot, készséget, tudást és elég erőt, hogy mind, ki-ki a saját területén munkálkodni tudjunk ennek a szép ajándéknak megőrzéséért.

Ferenc pápa imádságával fejezem be:

Mindenható Isten, te az egész világmindenségben, de legkisebb teremtményedben is jelen vagy, és gyengéd szeretettel veszed körül mindazt, mi létezik.

Öntsd belénk szereteted erejét, hogy óvjuk az életet és a szépséget, tölts el minket békével, hogy fivérként és nem vérvért éljünk, és ne ártsunk senkinek! Gyógyítsd meg életünket, hogy védelmezni legyünk a világnak, ne kifosztói, a szépség terjesztői legyünk, ne a szennyezés és a pusztítás! Érintsd meg azok szívét, akik csak haszonra törekszenek, a szegények és a föld kárára! Taníts meg, hogy felfedezzük minden dolog értékét, hogy ámulattal tekintsünk rájuk, hogy felismerjük: szoros egységben vagyunk minden teremtménnyel végtelen világosságod felé vezető utunkon! Köszönjük, hogy mindennap velünk vagy! Kérünk, légy segítségünkre az igazságosságért, a szeretetért és a békéért folytatott küzdelemünkben!

Dr. Hegedűs János plébános